BÀI DỰ THI

Cuộc thi: "BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI (LẦN 4) NĂM 2025"

Thông tin

Bài dự thi: Thầy giáo Nguyễn Tất Thành trong trái tim tôi

Họ và tên: Nguyễn Phước Minh Hiếu

Khoa: Truyền thông sáng tạo

Email: 2400005097@nttu.edu.vn

Thầy giáo Nguyễn Tất Thành trong trái tim tôi © 2025 bởi Nguyễn Phước Minh Hiếu được cấp phép theo CC BY-SA 4.0.

NGUYEN TAT THANH

Nguyễn Phước Minh Hiếu
24DYK1D
2400005097

THẦY GIÁO NGUYỄN TẤT THÀNH TRONG TIM TÔI

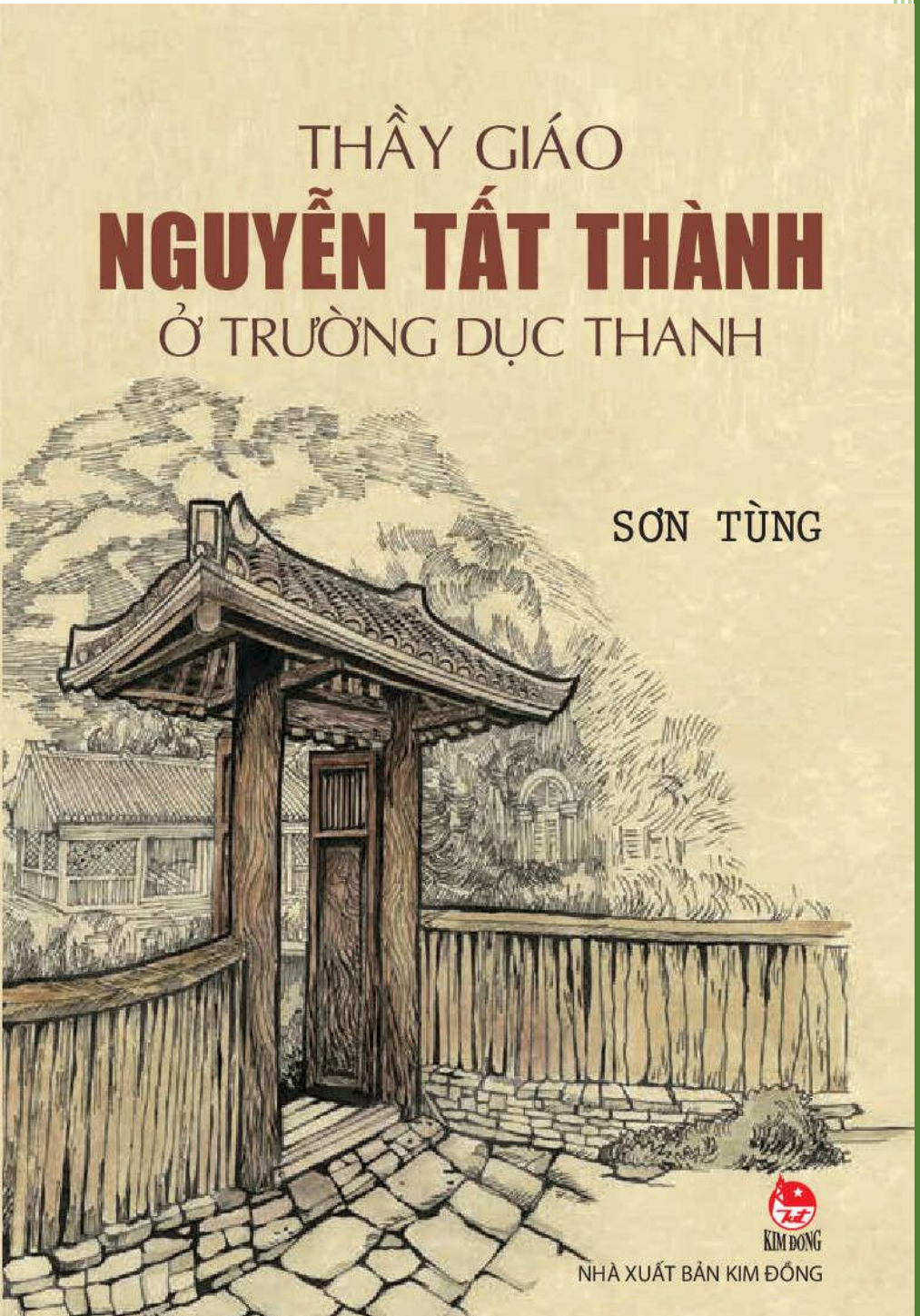

Đối với thế giới, Bác Hồ là một vĩ nhân của thời đại; với dân tộc, Bác là một nhà cách mạng, một lãnh tụ vĩ đại; và với chúng tôi — sinh viên của Trường Đại học Nguyễn Tất Thành cũng như nhiều bạn sinh viên khác — Bác chính là một hình mẫu lý tưởng để thanh niên noi theo, học tập, phấn đấu để trở nên tài giỏi, xứng đáng với ngôi trường mang tên Bác.

1Thầy giáo Nguyễn Tất Thành

Bác Hồ không chỉ xuất hiện trong các bài báo quốc tế, trong sách lịch sử mà Bác còn là đề tài được các nhà văn tìm hiểu, khắc họa qua các trang văn, các tác phẩm về cuộc đời, về tâm tư của Người Cha dân tộc. Một trong số những tác phẩm mà tôi tâm đắc nhất chính là "Thầy giáo Nguyễn Tất Thành ở trường Dục Thanh". Đối với những ai chưa tiếp cận văn học về Bác, câu chuyện này hoàn toàn mới lạ mà gần gũi bởi bối cảnh của truyện đưa chúng ta về thời khắc lịch sử đầy gian khổ của dân tộc, khi Thầy giáo trẻ Nguyễn Tất Thành, lúc ấy chưa đầy hai mươi tuổi, đã biết hướng sức trẻ, trí tuệ của mình vào việc truyền đạt tri thức, khích dậy khát vọng ở thế hệ trẻ.

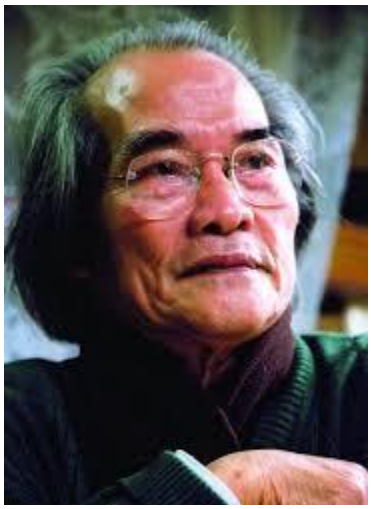

2 Nhà văn Sơn Tùng

"Thầy giáo Nguyễn Tất Thành ở trường Dục Thanh" của nhà văn Sơn Tùng — một người nổi tiếng với các tác phẩm về Bác — là một câu chuyện đầy ý nghĩa về thời trẻ của Chủ tịch Hồ Chí Minh. Tác phẩm ghi lại quãng thời gian Thầy giáo Nguyễn Tất Thành dạy học tại Dục Thanh, Phan Thiết (Bình Thuận) vào khoảng năm 1910. Những câu chuyện tại Dục Thanh phản ánh lý tưởng, khát vọng giải phóng dân tộc của Thầy từ khi còn trẻ. Dưới mái trường Dục Thanh, Thầy đã truyền lửa yêu nước, khát vọng độc lập, tự do đến thế hệ trẻ lúc bấy giờ.

Cái tên "Tất Thành" hàm chứa khát vọng về một tâm nguyện giải phóng đồng bào khỏi khổ đau, nô dịch. Danh xưng Nguyễn Tất Thành từ lúc ấy khắc ghi một giai đoạn trưởng thành đầy bản lĩnh của Người — một chàng thanh niên luôn hướng đến tương lai, biết khổ luyện bản thân, biết suy tư về vận mệnh dân tộc, luôn tìm kiếm con đường giải phóng đất nước khỏi ách cai trị của thực dân. Những năm tháng dạy học tại Dục Thanh ở Phan Thiết từ tháng 10 năm 1910 đến tháng 2 năm 1911 chính là thời gian quý báu để Nguyễn Tất Thành truyền đạt tri thức, khát vọng yêu nước đến thế hệ trẻ, khắc họa nên hình ảnh một người thầy tâm huyết, luôn khích lệ học trò suy nghĩ, phản biện, biết hướng đến cái mới, biết vươn lên bằng trí tuệ, sức mạnh của chính mình. Thầy giáo Nguyễn Tất Thành lúc ấy không chỉ hoàn thành nhiệm vụ của một nhà giáo mà còn khắc ghi ở tâm trí học sinh, đồng nghiệp một tấm gương về trí tuệ, bản lĩnh, biết sống, biết cống hiến.

3 Nguyễn Tất Thành

Những dòng sử về thời gian của Nguyễn Tất Thành dạy học tại trường Dục Thanh (Phan Thiết) luôn khắc ghi một chương đầy sức truyền cảm trong tâm trí bao thế hệ. Giữa lúc đất nước còn đắm chìm trong khổ đau, nô dịch bởi thực dân, tại một ngôi trường nhỏ ở Phan Thiết, một người thầy trẻ chưa đầy hai mươi mốt tuổi, bằng tâm hồn yêu nước, trí tuệ và khát vọng giải phóng dân tộc, đã khéo léo truyền sức mạnh, khát vọng ấy đến thế hệ học sinh của mình.

Những câu chuyện về Thầy giáo Nguyễn Tất Thành tại Dục Thanh được nhà văn Sơn Tùng ghi lại một cách đầy chân thực mà tràn đầy cảm xúc. Thầy luôn khích lệ học sinh biết suy nghĩ, biết phản biện, biết tìm đến cái mới thay cho lối học giáo điều, không suy xét. Thầy không xem học sinh là một khối đồng đều mà luôn khích họ phát triển cá tính, trí tuệ của bản thân, biết hướng về tổ quốc bằng sức mạnh của trí tuệ. Người thanh niên dạy bằng tâm, bằng trí, bằng khát vọng thay đổi tương lai lúc hoàn cảnh khắc nghiệt; ở một ngôi trường tại Phan Thiết, sức mạnh từ trí tuệ và tâm hồn yêu nước của một người trẻ tuổi đã khắc một vệt son trong dòng chảy của lịch sử.

Những dòng tâm tư mà Thầy gửi lại trước lúc ra đi khỏi Dục Thanh, được ghi lại qua bức thư đầy tâm trí, khát vọng, chính là minh chứng sống động về một tâm hồn luôn hướng về tổ quốc, luôn xem giáo dục như một sức mạnh để thay đổi số phận

dân tộc. Thầy dặn học trò: “Thầy ra đi, lòng vẫn nhớ, vẫn gần các trò… Thầy để lại hai đồng bạc vào Quỹ thư viện của chúng ta… Chúc các trò tấn tới! Hồn nước gọi chúng ta lên phía trước!”. Những dòng ghi lại lúc Thầy giáo Nguyễn Tất Thành từ giã Dục Thanh thật đầy xúc động. Thầy biết nếu tiếp tục ở lại chỉ truyền đạt tri thức cơ bản, khát vọng giải phóng dân tộc thì sức ảnh hưởng sẽ không đủ để thay đổi số phận dân tộc. Vì thế Thầy đã quyết tâm ra đi, tìm một con đường rộng hơn, tiếp thu tri thức từ thế giới, tiếp thu văn minh của nhân loại để sau này về giải phóng đất nước, để sức mạnh trí tuệ, sức mạnh khát vọng được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác. Nếu khích được sức mạnh trí tuệ, khát vọng ở thế hệ trẻ, đất nước sẽ được hồi sinh, vậy nên Thầy rời mái trường mà lòng luôn hướng về học trò, gửi gắm tâm tư, khát vọng vào thế hệ trẻ: “Các trò thương mến, Thầy ra đi, lòng vẫn nhớ, vẫn gần các trò… Thầy để lại hai đồng bạc vào Quỹ thư viện của chúng ta… Chúc các trò tấn tới! Hồn nước gọi chúng ta lên phía trước!”.

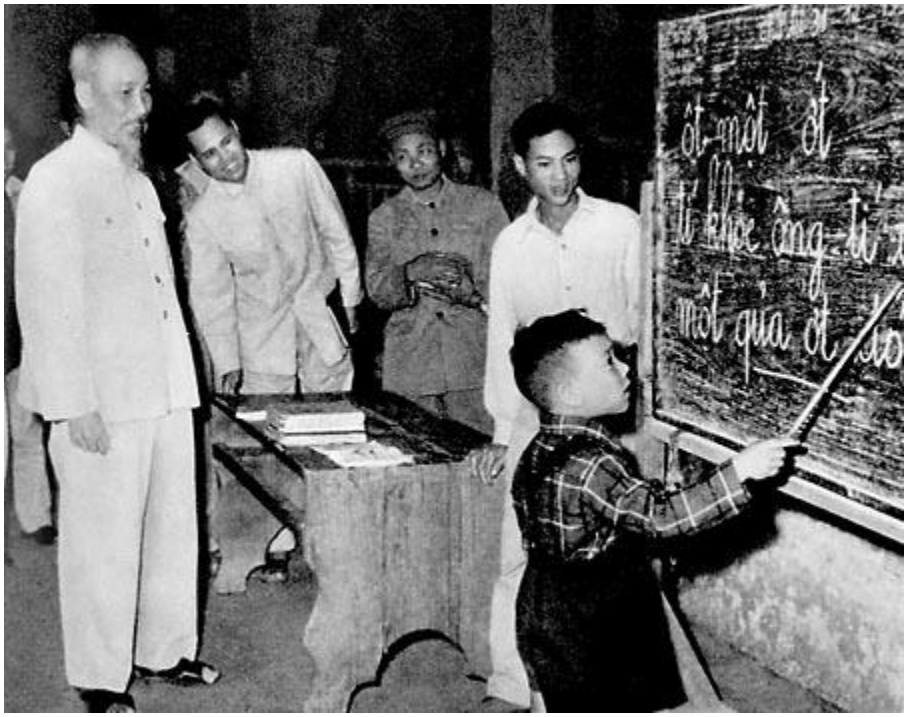

Câu chuyện về người thanh niên Nguyễn Tất Thành ở Dục Thanh cho thấy một tâm hồn đầy trí tuệ, đầy khát vọng, biết hướng sức lực của bản thân vào việc truyền đạt tri thức, khích dậy khát vọng, niềm tự hào và lòng yêu nước ở thế hệ trẻ. Thầy luôn hướng đến cộng đồng, hướng đến tổ quốc, luôn xem tri thức, sức trẻ là sức mạnh để thay đổi số phận dân tộc; do vậy nếu khích dậy khát vọng ở mỗi cá nhân, cùng hướng đến một tương lai đất nước được tự do, độc lập, thì điều đó không chỉ dừng ở lý tưởng mà sẽ được thực tiễn hóa — nếu không phải Nguyễn Tất Thành thì ngọn lửa sẽ bén lên một đám cháy còn lớn hơn nữa, cho đến khi điều đó thành hiện thực.

Dưới dòng chảy của thời gian, hình ảnh người thanh niên Nguyễn Tất Thành tại Dục Thanh luôn khắc ghi trong tâm trí mỗi chúng ta như một tấm gương sáng về trí tuệ, bản lĩnh, khát vọng sống, khát vọng cống hiến sức trẻ để thay đổi vận mệnh dân tộc. Những thế hệ giáo viên mai sau hoàn toàn có thể xem Thầy giáo Nguyễn Tất Thành tại Dục Thanh như một tấm gương, một nguồn cảm hứng. Giữa lúc khắc nghiệt, đầy khó khăn, Thầy vẫn biết khắc phục hoàn cảnh, truyền lửa yêu nước, khát vọng giải phóng dân tộc đến thế hệ trẻ. Thầy không giáo dục bằng sức mạnh của giáo điều mà bằng trí tuệ, bằng tâm, bằng khát vọng. Thầy khích học sinh biết suy nghĩ, biết phản biện, biết hướng đến cái chân, cái thiện, cái vĩ đại. Thầy xem giáo dục là một sức mạnh khởi nguồn, khích dậy sức mạnh dân tộc.

Những dòng suy nghĩ, tâm tư của người thanh niên không chỉ là khát vọng của một cá nhân mà còn là của một dân tộc đang khát tự do. Thầy biết nếu thế hệ trẻ biết khát vọng, biết hướng trí tuệ, sức trẻ của mình vào việc tiếp thu tri thức, biết sống một cách đầy khát vọng, đầy lý tưởng, thì dân tộc sẽ tìm được sức mạnh từ chính thế hệ ấy.

Ngày nay, khi thế giới đang bước vào thời đại 4.0, thời đại của trí tuệ nhân tạo, của dữ liệu số, thời đại mà sức mạnh tri thức, sức mạnh trí tuệ lại càng được khẳng định. Nếu ở thời của Nguyễn Tất Thành, tri thức, khát vọng, sức trẻ được xem như là vũ khí giải phóng dân tộc, thì ở thời đại 4.0, sức mạnh ấy tiếp tục được phát triển, được tăng cường bởi khoa học, bởi trí tuệ nhân tạo. Thanh niên thời nay được tiếp cận với một kho tri thức khổng lồ, được sống trong một thế giới đầy tiện nghi, đầy cơ hội — tất cả là nhờ những cống hiến của Bác. Nhưng nếu không biết trau dồi trí tuệ, nếu sống mà không khát vọng, không biết hướng sức trẻ vào những việc hữu ích, họ sẽ đánh mất chính tương lai của